

Bir Düş Vakti

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Mart 2019

Tekrara düşmeden yaşamak ne büyük
Yanılmış meğer:
Uçuşan cesedin küllerinde is'imi serdiğim
İsmimle yürüyüp isimsiz
Ölmeyi becerdiğim...

Ne büyük yanılmış sevmek
Ve aşka ömür biçmek; paha biçmek:
Dokunulmazlığında umudun zevkle
Keyfini sürmek hüznün bulut bulut
Yağan imgeleri teşhir edip
Bir sağanak vakti
Aldatılmışlığın da zuhuru hani.

Şimdilerin tesellisinde saklıym umut umut:
Açan çiçekten de yok farkım:
Kayan ellerimden aslında
İçimdeki ıslak zemin
Yedime teslim ettiğim düşlerimden
Asla da yok iken şüphem.
Sevmek, diyorum azizim:
Su gibi aziz ol sen yeter ki.

İnleyen nanelerde asla geçmez adım
Gül kadar da kırık dallarım
Gülmekle avutacağım çocuk hayallerim
Zanların kemirdiği narin benliğim
Kayıp düştüğümün de meali
Bir sonrası kalktığıma delalet yerin kirinden
Arındığım ve şiirin damarlarında
Kan bulduğum kanamalı haznesinde yalnızlığın,
Buhar olduğum.

Düştüğüm yeryüzüne
İçimdeki rahmeti sunduğum bir düş vakti

Konan yüreğimin penceresine
Susmakla itham edenler
Belki susturulmak tek korkum
Afakî ömrün geçmedi mi telaşla?
Ruhun ufkunda karaçalı misali
Ayrıştıran beni cihandan artık kim ise...

Sonlarla avunduğum, azizim
Sonlanmayı ise beceremediğim;
Noktasız hüznüme
Sıyırıp geçen yüreği
Hangi tüfekse içimde aksayan kuşu da
Vurmayı unutmayın şiirlerimden önce.

Belki marazi gölgeler
Afakî yüreğin titrine en düşkün sırdaş
Yine kendimle dertleştığım artık kaçınıcı şiir ise:
Uyruğum ya da uyluğum:
Kapıp koyuverdiğim sancılı bedevi sezgilerim:
Kuytularda garip aksanı bilinmedik
Ne kaldıysa geriye.

Açtığım Pandora kutusu şiir niyetine:
Sakıncalı bir şiirde savrulurken gözyaşım
Muaf tutulduğum o hengâmede
İlla ki hayata tutduğum aşk niyetine.